

SVRAB!

sobotecký velmi radikální anonymní brak

Milý čtenáři,

fakt ti připadá normální, jak se tu letos všichni mají rádi? Jak si všichni notují, jak se nám ta naše Sobotka letos daří? Jak je program kvalitní, lidé příjemní, snad i to jídlo v jídelně chutné? A ten Splav!... Takovou přehlídku servility aby jeden pohledal! Vždyť je to hrozná nuda, nemyslíš?

Vzpomínáš, jak tu před lety jedni druhým nemohli přijít na jméno? Jak si každá frakce v bezpečí své základny připravovala další dávku žluči, kterou pak ve vhodné příležitosti vrhla svému nepříteli do tváře? Nebyla to nádhera? Jak nám tehdy kvetly pomluvy, ať už něčím podložené, nebo prostě uvařené z vody a neschopnosti číst a poslouchat! Jak se tehdy čekalo, kdo zas komu vjede do vlasů! To napětí, jestli zas nějaký splavák napíše nějakou pitomost a všechny tím urazí! A že se tenkrát lidi dokázali nasrat!

Připadá mi, že dneska už všichni buď nějak zmoudřeli, nebo se prostě unavili, a o tom, že nějaký kus programu stál za vyližprdel, každý řekne tak maximálně svým kamarádům, tiše a s omluvou a dodatkem, že to přece musíme pochopit, protože špatný recitátor byl buď amatér, nebo dědek nad hrobem, nebo byl sice bez kousku duše, ale aspoň technicky zdatný; herci za to nemůžou, může za to předloha, předloha za to zas nemůže kvůli hercům...

A tenhle klid, ten značí hnutí! Co se nevyvíjí, zhyne; vývoj je možný jen v souboji protikladů a protinázorů! A když se z kdysi tak nadějného festivalového časopisu – jistě mi dáš za pravdu –, jakým byl Splav!, stal ani ne hlídací pes na řetězu organizátorů (kéž by aspoň to!), spíš takový jejich gaučový mazlíček s dobře opečovávanou srstí, je čas stojatý vzduch parných soboteckých odpolední rozčeřit znovu. Proto ti píšu tyto řádky. Doufám, že příště se uvidíme na hořící barikádě s barbarským smíchem na tváři!

Tvůj Duch Šrámkovy Sobotky

Milá maminko, milý tatínku,

posílám srdečné pozdravení z festivalu českého jazyka, řeči a literatury Šrámkova Sobotka. Moc se mi tu líbí a už jsem se seznámila s několika zajímavými mladými chlapci i děvčaty. V příštím balíčku prosím pošlete peníze, rtěnku, indulon, kondomy a peníze.

Vaše Liduška

Poprvé na Sobotce

Sem tu novejš. Sem to ňák nepochopil. Tak tady máte jako inovace, nebo tradice? Přežitky? Avantgardu? Mimochodem, neumím Krásnej zámek. Sem teda jako nepochopil, proč se to furt zpívá, ale když už, tak mi ho vytiskněte na program nebo na hendaut, jak to říkal ten kašpar, co to tady uvádí.

Mám teda jako pár stížností nebo jak se tady říká připomínek.

Nešel mi vodevřít kostel, ani když jsem lomcoval dveřma. Mám jako bejt bez guláše?? Tyvole nic jako duchovní strava neexistuje. A vůbec. Na přednáškách taky čekáte, že budu sedět až do konce? Furt ňáký výčty, kraviny... Ani spát se tam nedá, furt jezděj traktory.

Koupil sem si ten SEX! a nebyl tam žádněj sex.

Jo, a ještě: ta redakce Splav!u. To nemá koncept! Tyvole já sem jazykář, ale byl sem tam a říkám vám: voni to pišou na koberci, ne. Tyvole! Na koberci! Ježiš to nemá smysl, to není časopis, tyvole.

Nejhorší na konec: na Studiu sem zůstal neobjatej. A nevojetej. Nevim, jestli na ten festival ještě přijedu.

Tak teda považujte tedle dopis za ukončenej, když ste tu na to tak zvyklí.

Sam Two No-way

P.S. Kdo je to ten Fráňa Šrámek? Pořád se vo něm mluví, ale nikde sem ho tu nepotkal.

Sobotka rájem je smilníkú.
Před Íčkem partička mladíkú:
na každou dělej si nadějí.
„Slečno, pojd'te k nám,“ zkoušejí.
Snad byli tak trochu pod parou.
Spatřivší skupinku bujarou,
byla jsem stížena vnuknutím,
že žlázy plné maj tekutin!
Vyběhnu do patra nad záchodky,
nadvakrát otočím klíči,
ať mladí hřebečci ze Sobotky
zůstanou tam, kde jsou – v podloubí!

Pějme píseň dokola (na známou notu)

Ami
/: v sobotu sem na Šolcárně
C
v neděli sem na Šolcárně
F
v pondělí sem na Šolcárně
G
v úterý zas na Šolcárně /:

Ami
/: ať žije pan hospodář
C
máme rádi Šolcárnu
F
jenom když pan hospodář
G
pustí nás na Šolcárnu /:

Ref:

Ami C Dmi
/: středa, čtvrtek, pátek
E
sobota, neděle /:

Ami
každej den sem na Šolcárně
C
každej den sem na Šolcárně
Dmi
každej den sem na Šolcárně
E
každej den sem na Šolcárně
Ami
wow, na Šolcárně
C
na Šolcárně, na Šolcárně
Dmi
na Šolcárně
E
na Šolcárně v Sobotce!

Svrab a neštovice

Včerejší šaty strhala kritika
a cáry předhodila šelmám podsvětí.
Zitřejší úspěch uspíší rubrika
jež Černá kronika zove se.
Slzím nad rámy prázdných obrazů
se jmény mlžných oparů lůzy.
Sepětím síly provazů zúžit okruh
podezřelých tyranů slova... ruch
společensví
sedávající do rohů kulatého stolu
v rohu redakční putyky... Svrab!u.

Večer dílen

V pátek večer proběhlo ve spořitelně tradiční vyvrcholení festivalu, na němž účastníci dílen měli možnost předvést publiku výsledky své práce za uplynulý týden. Večerem provázela Hana Kofránková, za klavír usedl Jiří Šlupka Svěrák. S texty tematicky pestrými podle úsloví „každý pes jiná ves“ se představili vybraní frekventanti dílen uměleckého přednesu. Vyslechli jsme tři verze Taťánina dopisu Oněginovi, několik Fraňových listů Milce, Hrdého Budžese i budovatelský text o dojičce. Účastníci hudebně interpretační dílny v jazzovém duchu ztvárnili převážně vlastní texty. Část vystoupení byla poznamenána trémou, u zpěváků pak i neškoleností hlasu; o to více kromě několika milých překvapení vynikly příspěvky zkušených recitačních matadorů, jako je Vladimír Benderski či lektoři samotní, představivší se v žertovně vsuvce. Programem se jako červená nit vinul jednotící prvek dopisů a korespondence, některé body jeho jehla bohužel prošla zcela minimálně či vůbec. Závěrečné číslo pak v odlehčeném duchu svedlo dohromady veškeré vystoupivší frekventanty. Jediné, co doopravdy stálo za to, byly ty děti.

Martelle

Dotazovaný: Jiří Hraše

Pokolikáté jsi na Sobotce? Letos je to pro mne velké „poprvé“.

Jaké je tvoje oblíbené slovo? Rozhlas.

Které slovo nemáš rád? Rádio.

Dopis, nebo e-mail? Dopis.

Jsi pravák, nebo levák? Teď už je to jedno.

Co říkají o tvém rukopisu? Myslíš ten o Hejnových? Ten se líbil.

Používáš dopisní papíry? Tak určitě.

Posílal jsi spolužákům dětská psaníčka? Posílám stále.

Obdržel jsi milostné vyznání v dopise? Ano. Děkuji, Maruško.

Dostal jsi někdy anonym? Ne.

Kdy jsi naposledy poslal dopis poštou? S Ježíškem už jednám osobně.

Kdy jsi naposledy obdržel osobní dopis poštou? Už nějakou dobu ne, ale těším se na všechny ty dopisy do nebe, jako dostal Jura.

Nevadí ti olizovat prezidenta? Jen nám ho sem pošlete.

Karel Samšíňák

Kaše

Vaří se líně
ta tuhá svině,
tak tohle je ta
česká kuchyně.

Dovolená ty vole, teda jakože jak se mi tu vlastně teda líbí

Ahoj, jsem výřečný návštěvník a rád bych se s vámi tímto kratičce podělil o své dojmy, nicméně na nějaké komplexní evaluace s dovolením mrdám.

Je tu hezky a na zahradě nějakýho toho Šmeralova domu maj dobrý pivo. A protože na ten pěkný festival výuky na ZŠ jezdí asi čtyřicet lidí, je tu i klídek. Akorát včera tu na pódiu buzeroval nějaký vtípnej Rumcajs a chlápek, co tvrdil, že dokument není film. Jo a někdo říkal, že byl průser, protože nepršelo tam, kde pršelo, a tak se musela místní spořitelna odnýt do sokolovny. Ale to nakonec bylo jedno, protože tady nikdo nechodí jinam než do díry na náměstí, kterou nějaký vtípálek pojmenoval „Městské divadlo“. Ještě mi v poledne nějaký opilej brejlovec říkal, že se tu pro těch čtyřicet lidí tiskne brutálně odvážnej revolučně avantgardní plátek, ale ten já moc neužiju, toaletáku je všude dost.

Podle cvrkotu to vypadá, že je tu několik jakože skupin, co spolu vedou velkolepej mocenskej boj, jedna je v chalupě, druhá u Šmerala, další na veřejných hajzlech. Jedni hrdinně bojují za udržení tradic sámošky, kostela a Lojzovy stodoly, druzí zas jsou tak kurva progresivní, že třeba na pódiu řeknou i „kurva“. Je zábavný to poslouchat, ale zkoušel jsem to jednomu člověku vyprávět a po dvou větách mi došlo, jak STRAŠNÁ je to nuda.

Takže chlapci a děvčata, užijte dovolený tak jako já, ale vězte, že ať to bude, jak to bude, světu jsme všichni dokonale u prdele. Mnoho zdraví,

Karel

Reakce

Psal jsem maily Splav!u
je letos moc mírný
Teď už na to dlabu,
zajdu do cukrárny

Psal jsem maily Splav!u
Vůbec nepřitvrdil
Nerozdmýchl tabu
Tak nějak se shrbil

Podvolím se Svrab!u
Ten má dosti kuráže
Kam naň Splav! se hrabe
Vyškrti se z tiráže!

Marián Sodoma

Odpověď A. B. Rajske

Boženě Němcové

Poslyš, Božka,

ještě jednou mi přijde takovej dopis, že se mám vdávat za toho starýho slizkýho dědka, a nepřej si mě, ty ani ségry moje, megery zakyslý.

Prosímtě dyť víš, čtyry haranty má na krku a já jim budu prát a a vyvářet, no to bych se radši jen tak v podvazkách do výkladu vyložila. Samík H. je mládeneček jako lusk, každičkej sval na něm hraje a co se mnou v peřinách dělá, to si nedovedeš Božka představit, úplnej pánbůh, ať se za to třeba do pekla propadnu – ale tak ty mi budeš rozumět, jen neříkej. Zjutra na vlak sedáme a na Slovensko jedeme, a ty rozmazlený potvory ve školičce, co z nich chtěj mít rodičové študovaný, si můžou se slabikářema třeba ohýnek rozdělat. Já teďko půjdu za hlasem svýho srdce (to jsem tuhle četla v červeným román, víš), nebo možná svý krve zbourěný, co se mnou psí kusy vyvádí, a Čelakovský si může třeba nějakou Polačku narazit, však si nemusejí povídat, na to si ji nebere, to už si vrabci na střeše povídat.

Pac a pusu, Boženo, a koukej svůj lístek pro mě rádně ofrankovat, nebudu to pokaždý doplácet!

Tvoje A. B., brzičko Hroboňová, juchej!

Splav?!, 6/2012

Na každodenní desítky stránek servilních referátů a unylých minutových rozpisů má typický !!šrámkovec!! buď očí, nebo žaludek, ne však obojí. K ušetření času všech shrnujeme poslední číslo etablovaného periodika v jeho zásadních bodech.

Na kolika ročnicích Šrámkovy Sobotky jste už byli? Šunková pěna. Tak upoutala a poučila. Informativním. Vydařeným. V Solnici, s velikým očekáváním. Nadchla nejvíce právě ta dětská. O nejpovedenější program celého. Rozhodně jedním z nejpovedenějších momentů letošního. My ve Splav!u. Ve slunném prostředí zahrady. Důvod přítomnosti tohoto bodu v programu. Čekalo se. Lukáše Novosada. Následovalo. Dostala pochvalu za vtíp. Zaujala. Je třeba si uvědomit několik. Já osobně. Přes všechny výhrady. Na Sobotce teprve po sedmé. Spory kolem festivalu. Duo Vítek a Silvie. Ale nebojte se. Milá Milko. Minus: počasí. Ti olizovat. 15 Kč.

Tymáš Splávek

Báseň 2012

Znám já jeden festiválek nedaleko Jičina
Na něm parta slušných lidí na minulost
vzpomíná.

Co se všechno odehrálo, psáno jedovatou slinou:
Zahájíme celý týden nažehlenou estonštinou,
Čtení ruší telefony – vypnout si je, to je práce,
V divadle už pátým rokem selhávají rezervace,
Program těsně před večerí, to se věru těžce snáší
i Flautisti dočkají se utopení v buřtguláši.

Po zádech se poplácáme, jak se nás tu schází
davy,

Ventil kecá před přednáškou patnáct minut bez
přípravy,

Trička jenom pro tlouštíky, XXXL žádná míra,
Rudyš poslal na festival svého bratra Jaromíra,
Na Šolcárně šestnáctěrák statek před lyriky
brání,

Alois Nebel promítá se, vprostřed pauza na
čůrání.

Těžko však chtít po kapřících, ať si rybník
vypustí.

I ve Splav!u konformisti hladí už jen po srsti.

Festivalové šestnáctero

1. Veřeje je třeba naolejovat ještě před sanitárním odpolednem.
2. Před začátkem ročníku si ověř, kam letos smíš.
3. Ke vstupu na veškerá v programu uvedená výročí opravňuje pouze písemný doklad o minimálně deseti předchozích návštěvách Šrámkovy Sobotky.
4. Nesměj se, kdy nemáš.
5. Chod' včas.
6. Plakáty a oznámení na novou nástěnku připevňuj izolepou, ne připínáčky.
7. Vstaň, zpívej, prohlašuj a vzpomínej.
8. Nečekej, až někdo přijede, protože nepřijede.
9. Když se ti něco nelíbí, ožer se a stěžuj si kamarádům.
10. Počet recitačních dílen shledej přiměřeným.
11. Manikúře se věnuj zásadně na programu.
12. Když vypadne proud, šlapej.
13. Píchej.
14. Buď objektivní a zjisti si fakta.
15. Nediv se.
16. Nečum.